

Історико-політичні проблеми сучасного світу:
Збірник наукових статей. – Чернівці:
Чернівецький національний університет,
2018. – Т. 37-38. – С. 90-98

Modern Historical and Political Issues:
Journal in Historical & Political Sciences. – Chernivtsi:
Chernivtsi National University,
2018. – Volume. 37-38. – pp. 90-98

УДК: 314+338]-047.72“2035”

© Олександр Грібінча¹

Огляд майбутньої демографічної ситуації та економіки в 2035 році

Вивчення ситуації в Європі та інших країнах в контексті демографічної еволюції, прогноз економічного розвитку показав, що населення, структурна міграція та економіка тісно пов'язані між собою. Населення та економіка в ЄС найближчим часом зазнають різких змін. У деяких розвинутих, промислово розвинених країнах населення поступово зростає або стагнається, тоді як в економічно бідних країнах рівень народжуваності прискорюється, а в міру підвищення рівня охорони здоров'я це призведе до демографічного вибуху. За останні роки населення ЄС зросло на 507 мільйонів, прогнозоване збільшення на 5% до 2050 року, досягнення максимуму 526 мільйонів, після чого він знизиться до 523 мільйонів до 2060 року. Приблизно в половині країн ЄС, незважаючи на тенденцію зростання населення, загальне населення зменшиться. Ця тенденція стосується Болгарії, Німеччини, Естонії, Греції, Іспанії, Хорватії, Литви, Латвії, Польщі, Португалії, Румунії, Словаччини та Словаччини. Загалом падіння населення у країнах Східної Європи пов'язане з низкою факторів. По-перше, це скорочення соціально-економічного рівня населення, збільшення трудової міграції до країн з високим рівнем життя. У цих країнах, як правило, рівень життя, соціальна та медична допомога, соціальний захист зменшується. В той же час світова спільнота переживає важкий час. Глибокий і тривалий спад, який спричинився після світової фінансової кризи, змінився з повільним відновленням зайнятості.

Ніколи в історії людства темпи зростання світового населення не були такими ж великими, як у другій половині 20-го й початку 21-го століття. У період між 1960 і 1999 роками населення планети подвоїлося (з 3 до 6 мільярдів чоловік), а в 2007 році - 6,6 мільярда чоловік. Хоча середньорічні темпи зростання населення світу скоротилися з 2,2% на початку 1960-х років; до 1,5% на початку 2000-х років абсолютний річний приріст збільшився з 53 млн. до 80 млн. чоловік. Демографічні зміни від традиційного (висока родючість - висока смертність - низький природний приріст) до сучасного репродуктивного населення (низька народжуваність - низька смертність - низький приріст населення) закінчилися в розвинених країнах у першій третині 20-го століття, і більшість країн з перехідною економікою - в середині минулого століття. В той же час, у 1950-х і 1960-х роках, демографічний перехід почався в декількох країнах і регіонах решти світу, починаючи до кінця тільки в Латинській Америці, Східній Азії і Південно-Східній Азії і продовжуючи в Східній Азії, Африці На південь від Сахари і на Близький Схід. Швидкі темпи зростання населення в порівнянні з показниками соціально-економічного розвитку в цих регіонах призводять до загострення проблем, пов'язаних із зайнятістю, бідністю, продовольством, землею, низькою освітою та небезпеками для здоров'я.

Ключові слова: робоча сила, старіння населення, народжуваність, рівень життя та очікувана тривалість життя, інфляція, безробіття та технічний та науковий прогрес.

An overview of the further demographic situation and economy in 2035

The study of the situation in Europe and other countries in the context of demographic evolution, the forecast of economic development has shown that the population, structural migration and economies are closely correlated. The population and economy in the EU in the near future will undergo dramatic changes. In some developed, industrialized countries, the population grows slowly or stagnates, while in economically poor economies, birth rates are accelerating, and as healthcare increases, it will lead to a demographic explosion. In recent years, the EU population has grown by 507 million, with a projected increase of 5% by 2050, reaching a maximum of 526 million, after which it will de-

¹ Доктор, професор, Інститут міжнародних відносин Молдови, E-mail: agribincea@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0001-7883-7247>, <https://doi.org/10.31861/mhpi2018.37-38.80-87>.

crease to 523 million in 2060 yr. In about half of the EU countries, despite the population growth trend, the total population will diminish. This trend refers to Bulgaria, Germany, Estonia, Greece, Spain, Croatia, Lithuania, Latvia, Poland, Portugal, Romania, Slovakia and Slovakia. In total, decline of population in Eastern European countries is linked to a number of factors. First is the reduction of the socio-economic level of the population, increasing labor migration to countries with advanced living standards. In these countries, as a rule, the standard of living, social and medical assistance, social protection is reduced. At the same time, world community is going through a difficult time. A deep and prolonged recession that followed the global financial crisis has changed with the slow recovery of employment.

Never in the history of mankind, the growth rate of the world population was not as large as in the second half of the 20th and early 21st century. Between 1960 and 1999, the population of the planet doubled (from 3 to 6 billion people), and in 2007 – 6.6 billion people. Although the average annual growth rate of the world's population declined from 2.2% in the early 1960s to 1.5% in the early 2000's absolute annual growth increased from 53 million to 80 million people. Demographic changes from traditional (high fertility – high mortality – low natural growth) to the modern reproductive population (low fertility – low mortality – low population growth) ended in developed countries in the first decade of the 20th century, and most of the transition economies – in middle of last century. At the same time, in the 1950s and 1960s, the demographic transition began in several countries and regions of the rest of the world and begin to the end only in Latin America, East Asia and Southeast Asia and continuing in East Asia, Africa Sub-Saharan Africa from the Sahara to the Middle East. Rapid population growth compared with the indicators of socio-economic development in these regions leads to aggravation of problems related to employment, poverty, food, land, low education and health risks.

Keywords: workforce, aging population, birth rate, living standards and life expectancy, inflation, unemployment and technical and scientific progress.

Formularea problemei. Ne-am născut în secolul XX, putem să ne considerăm cu siguranță o parte a exploziei demografice în ultimul secol, numărul populației sporind de patru ori mai mult. Anterior, nimic de acest gen nu s-a remarcat vreodată, nici după rata de creștere a populației, și nici ca scară. Esența problemei demografice constă în creșterea extrem de rapidă și inegală a populației lumii de la a doua jumătate a secolului al XX-lea. La începutul revoluției agricole, 10.000 de ani î.Hr., pe planeta noastră locuiau 10 milioane de oameni, iar la începutul noii ere, 100-250 milioane de locuitori. În 1830, populația Pământului a ajuns la 1 miliard, în 1930 - 2 miliarde, adică a durat 100 de ani pentru a dubla populația. Populația Pământului a atins 3 miliarde în 1960, 4 miliarde locuiau pe Pământ în 1990, în 2003 - 6,1 miliarde. Potrivit experților ONU, la 17 iulie 1999, la ora 6.45 dimineața, sasele miliarde de locuitori ai pământului s-au născut la Saraievo. Astăzi, în 2018, pe Terra locuiesc 7.671.669.200 oameni; respectiv în 2018 s-au născut 136781379 persoane și populația a crescut în acest an cu 79392467 de persoane.

Analiza cercetărilor și publicațiilor recente. Problema demografică din istoria societății are mai mult de un mileniu: mulți filozofi, plecând de la cele mai vechi timpuri, au remarcat influența factorului demografic asupra procesului istoric. Deja în lucrările lui Confucius s-a făcut o încercare de a determina proporția ideală între cantitatea de teren cultivat și populație. Platon în teoria statului ideal a prezentat ca o condiție obligatorie un număr limitat de cetățeni. Luând în considerare problemele populației, Aristotel a considerat ideal statul cu o populație mică, liberă, drept cea mai importantă condiție pentru armonia socială. Reprezentanții Evului Mediu timpuriu (T. More, F. Campanella, F. Aquinas), dimpotrivă, au prezentat teza utilității publice de creștere a populației.

În a doua jumătate a secolului al XVII-lea, în legătură cu dezvoltarea capitalismului, care a dat naștere nevoii de a studia populația, au fost stabilite fundamentele demografiei ca o știință orientată spre obiectivitate, axată pe identificarea modelelor; sunt create mijloace pentru formarea unei baze de date (fapte empirice), metode de cercetare, mijloace matematice de exprimare, calcule și modelare a proceselor demografice. Lucrările lui G. Graunt, W. Petty și adepții lor au pus bazele unui studiu cantitativ al fenomenelor sociale (sau al demografiei pure, matematice). Această direcție este asociată cu cercetarea academicianilor D. Bernoulli și J. Euler, care pentru prima dată a dat o definiție clară despre ordinea dispariției, a inițiat dezvoltat modelul unei populații stabile, a introdus conceptul de "speranță de viață probabilă". În secolul al XIX-lea. V. Ya. Bunyakovsky, L. A. Z. Kettle și alții și-au continuat

fructuos cercetarea în domeniul "demografiei pure". Studiile politico-demografice au fost realizate de M.V. Lomonosov, D.A. Golitsin, K.F. Herman, P.I. Rychkov, K.I. Arsenyev, L.Yu. Kraft, I.P. Zyulmih și alții.

La începutul secolelor XVIII-XIX, abordarea politico-economică a evaluării raportului dintre creșterea populației și dezvoltarea socială, fiind stabilită gândirea socială. Procesele contradictorii ale creșterii economice și ale dinamicii demografice în epoca revoluției industriale au găsit cea mai completă expresie în teoria lui Malthus, care, din punctul de vedere al determinismului demografic, a interpretat cauzele dezastrelor sociale, al schimbărilor politice și al dezastrelor ecologice. Ideile lui Malthus au fost acceptate de economiștii conducători ai "școlii clasice" (A. Smith, J.-B. Say, J. Mill și alții); D. Ricardo a inclus aceste dispoziții în teoria salariilor. Economistul J. Keynes, analizând statisticile, a arătat semne de suprapopulare în ajunul primului război mondial în Europa și a sugerat că era o supra-populare care în cele din urmă a provocat războiul și revoluția din Rusia. Acest punct de vedere este privat sau chiar discutabil, însă, în urma lui Keynes, demograful francez A. Sowi a formulat ipoteza că o creștere a presiunii demografice și a suprapopulării conduce la conflicte sociale și la stabilirea regiunilor autoritare. Teoria lui Malthus, în plus, a avut mulți adversari în întreaga lume științifică. Oponenții ideilor lui Malthus au fost Karl Marx și urmașii săi, care au arătat că suprapopularea societății existente în capitalismul modern este de natură relativă și este o condiție a acumulării și producției capitaliste. Înlucrările lui Thomas Robert Malthus s-a descris tema, ce populație poate hrăni planeta. Malthus și-a exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că produsele alimentare pentru populația în creștere nu poate fi suficient în viitor. Ca urmare, a scăzut prețul de orez, porumb și grâu cu 1% pe an, persistând petotparcursulsecolului².

Prezentarea principalului material de cercetare. În prezent, multeminerale a devenit mai ieftine cu excepția energiei. Dacă analizăm modul cum au crescut prețurile nominale la petrol, vom fi șocați. Acest lucru este valabil pentru cărbune și gaze naturale. Dar creșterea se realiza în dolari nominali, și dacă nu luăm în considerare inflația, putem vedea că prețul petrolului, gazelor și cărbunelui în 150 de ani, nu s-au schimbat. Dacă analizăm în perspectivă pe termen lung, este clar că prețul la resurse se va reduce, se poate concluziona - că resursele devin mai disponibile. Cu toate, numărul consumatorilor crește, prețul produselor se reduce. Economiștii au ajuns la concluzia că PIB-ul real al lumii a crescut de 25 de ori în comparație cu celdinani1900³. Această este o creștere fără precedent. Produsul intern brut depinde de cerere. Se pare că cererea pentru bunuri, de care au nevoie oamenii, a crescut pe parcursul secolului, cu aproape de 25 de ori. Chiar și văzând că cererea crește, prețurile pentru resursele naturale diminuau în perspectivă pe termen lung.

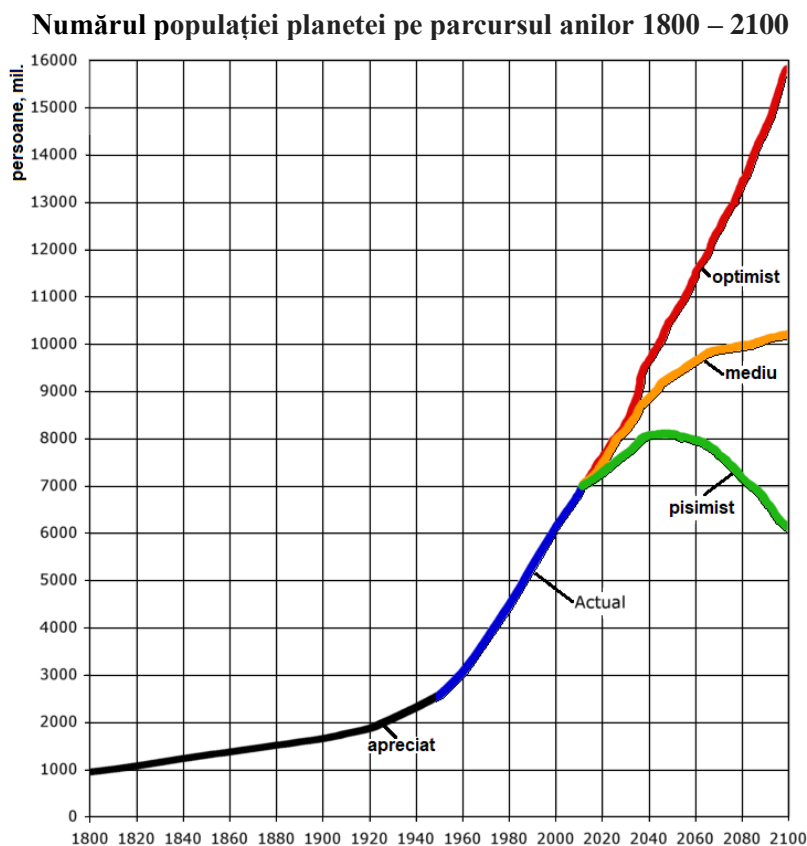
Explozia populației a fost cauzată de creșterea economică, decolonizarea țărilor din lumea a treia, îngrijirea medicală îmbunătățită după al doilea război mondial, analfabetismul populației, în special femeile, și creșterea securității sociale a persoanelor în vârstă din țările în curs de dezvoltare. În aceste condiții, copiii (și munca lor) sunt sângele părinților lor. Copiii mici oferă asistență fizică mamei în munca lor gospodărească dificilă și tatăl în agricultură. Din cauza lipsei securității sociale (pensiilor), 2-3 părinți ar trebui să-și susțină părinții vârstnici. Una este dificil de făcut. Și pentru ca o familie să aibă între 2 și 3 bărbați, soții trebuie să aibă cel puțin 4 până la 6 copii. De asemenea, în mod tradițional, o mortalitate crescută la copii în absența îngrijirii medicale necesare a fost o cauză a fertilității ridicate.

Oamenii din lume sunt din ce în ce mai egali în venituri, veniturile au crescut timp de 100 de ani de 5 ori, creșterea dovenind destul de mare. Venitul pe cap de locuitor, în mod firesc, nu este distribuită în mod egal, și știm cu toții că această inegalitate a fost format în ultimul secol. Cu toate acestea, veniturile au crescut în fiecare regiune, dacă cercetăm statisticile ONU, în ceea ce privește speranța de viață în lume, apoi, din 1950, observăm două tendințe. În unele regiuni ale lumii a existat o creștere a speranței de viață, explozia demografică la nivel mondial, în special, depinde de dezvoltarea explozivă a sănătății publice.

² Bircă Iu., Lazari S., Gribincea A. (2014) Convergența migrației la exigențele Uniunii Europene. *Revista Economie și sociologie*, nr. 1, p.84-91, (B).

³ Cojocar V., Gribincea A. (2016) Migrația – o problemă majoră pentru membrii Uniunii Europene și țările învecinate. *Revista Economica*, nr.4 (98), pp. 33-44.

Fig. 1

Sursa: Manacov A.G., Suvorov P.E. Previțiunea dinamicii populației și povara demografică în țările Europei Occidentale până în 2095. Revista regională din Pskov, 2016 №4, pp. 29-45 și World Intellectual Property Organization. World Intellectual Property Indicators 2012. <http://gtmarket.ru/ratings/rating-countries-patents/info>

Tabelul 1

Clasarea țărilor după PIB, 2015

Rating	Țara	PIB, mil. USD	Speranța la viață, ani	Numărul populației, mil.	IDU	PIB/ per capita, USD (2017)
	Total mondial	778452.8				17,050
1	SUA	17419000	79.2	322.6	0.920	59,407
2	China	10354832	76.0	1400.8	0.738	16,660
3	Japonia	4601461	83,33	127.0	0.903	40,090
4	Germania	3868291	81,1	82.7	0.926	49,768
5	Marea Britanie	2988893	80.8	63.5	0.909	43,579
6	Franța	2829192	82,4	64.6	0.897	43,678
7	Italia	2141161	83,3	61.1	0.873	37,318
8	India	2048517	68,3	1267.4	0.624	7,224
9	Rusia	1860598	70,3	142.5	0.804	26,967
	Hong Kong	290896	84.2	7.3	0.917	60,070
	Singapore	307860	82,35	5.5	0.912	90,249
	Spania	1381342	82,8	47.1	0.876	38,096
	Coreea de Sud	1410383	82.1	49.5	0.898	39,778
	Israel	305675	82.6	7.8	0.894	36,023
	Cili	258062	82,0	17.8	0.832	24,710
	EAU	399451	77,1	9.4	0.835	68,895
53	România	199044	74,46	21.6	0.802	23,709
59	Ucraina	131805	71,1	44.9	0.743	8,637
144	Moldova	7962	71,7	3.5	0.699	5,497

Sursa: List of Countries by Projected GDP per capita 2017. <http://statisticstimes.com/economy/gdp-capita-ranking-2017.php>

Diferența în speranța de viață între țările în curs de dezvoltare și dezvoltate a scăzut în mod semnificativ în anii de după război. În perioada de după al doilea război mondial între țările bogate și sărace a fost un decalaj de 25 de ani, acum diferența este de 10 ani. Posibil prea mare este decalajul, dar lumea se schimbă și apar schimbări în direcția nivelării, în aceeași direcție se dezvoltă și situația mortalității infantile⁴. Anterior, copiii mureau în primul an de viață, fiind mult mai frecvente decât în prezent, deoarece șansele se egalează pentru bebelușii din întreaga lume. Speranța medie de viață la începutul secolului trecut a fost de 30 de ani, până la sfârșitul secolului a devenit egală cu 65 de ani. În cazul în care aceste cifre sunt considerate corecte, se poate concluziona că, cu toate că speranța la viață s-a dublat, mortalitatea s-a redus doar cu 2/3 în lume⁵. În viitorul apropiat se vor produce schimbări demografice din întreaga lume în direcția creșterii ratei natalității, care actualmente nu poate atinge nivelul necesar de reproducere a populației. Jumătate din populația lumii (țările bogate) trăiește în țări cu fertilitate sub nivelul de reproducere. Cu aceste țări pot avea loc trei lucruri:

- Numărul populației în vârstă aptă de muncă va atinge punctul culminant și va scădea;
- Populația globală va atinge punctul culminant după care va scădea;
- Populația va începe să „îmbătrânească” vizibil.

La o îmbătrânire marcată și rapidă a populației din țările bogate va conduce familiile puțin numeroase. În mod semnificativ va crește capacitatea de muncă a populației în următorii 20 de ani. 15 grupe din ultimii 50 de ani au crescut cu 1,3 miliarde de oameni, dar viitoare creșterea va fi substituită prin declin de aproximativ 800 de milioane de oameni⁶. Din aceasta putem concluziona că creșterea populației forței de muncă populația se va reduce în jumătate, comparativ cu cele două decenii anterioare. Se vor produce schimbări în redistribuirea creșterii populației care lucrează, în ultimii 20 de ani, aproximativ jumătate din creșterea populației active din lume revenea Indiei și Chinei, fiind benefic pentru dezvoltarea economiilor⁷. În următorii 20 de ani ne putem aștepta la creșterea numărului populației apte de muncă în Africa Centrală, a cărei dezvoltare nu a fost foarte bună în ultimii 50 de ani, pe când jumătate din creșterea populației aptă de muncă va avea loc în Afganistan și Pakistan⁸.

Presiunea demografică complică situația alimentară și a mediului. Dezvoltarea unei economii moderne necesită resurse teritoriale, combustibil și materii prime. Gravitatea problemelor se datorează nu atât resurselor limitate cât și impactului naturii utilizării acestora asupra stării mediului. O creștere a populației țărilor cele mai sărace a început să aibă un impact ireversibil asupra mediului. În anul 1990, schimbările au ajuns la o scală critică. Printre acestea se numără creșterea continuă a orașelor, degradarea resurselor pământului și a apei, defrișarea intensivă a pădurilor și dezvoltarea efectului de seră. Sunt necesare acțiuni decisive pentru limitarea creșterii populației, combaterea sărăciei și protejarea naturii. Problemele etnice și refugiați sunt cauzate de disproporția creșterii populației în țările în curs de dezvoltare și de capacitatea de a-și satisface nevoile sociale. De exemplu, creșterea rapidă a populației nu stabilizează problema șomajului, face dificilă rezolvarea problemelor educației, sănătății, securității sociale și altele. Cu alte cuvinte, orice problemă socio-economică include o problemă demografică.

În Rusia, Europa și Japonia, precum și în alte țări dezvoltate, numărul populației aptă de muncă se va micșora. China nu este o excepție. În următorii 20 de ani, forța de muncă din China în perspectivă va scădea cu aproximativ 100 de milioane de oameni. Populația Chinei va începe îmbătrânirea rapidă și va fi țara cu cel mai înalt indicator. Acest lucru va fi vizibil mai ales în zonele rurale din China, astfel încât în 2035 în zonele rurale ale Chinei vor trăi în mare măsură populația îmbătrânită, depășind numărul populației actuale din Japonia⁹. Ce se poate aștepta în acest caz? Este posibil ca acești cetățeni

⁴ Lazari S., Gribincea A. (2015) Migrația economică și efectele sale. În: Revista *Studii Economice*. An. 9, nr.2, p. 44-52.

⁵ Gribincea A., Bădărău E., Negruță A. (2008) Procesele migraționiste ca fenomen din spațiul economic european. *Analele ULIM*, vol.7, Seria Economie, Chișinău: ULIM, 354 p. (48-61).

⁶ Lazari S., Gribincea A. (2015) Migrația economică și efectele sale. În: Revista *Studii Economice*. An. 9, nr.2, p. 44-52.

⁷ Criza demografică UE. Numărul populației din țările Baltice se va diminua cu o treime. <http://www.rubaltic.ru/article/ekonomika-i-biznes/18052015-demografia/>

⁸ Manacov A.G., Suvorcov P.E. (2016) Previziunea dinamicii populației și povara demografică în țările Europei Occidentale până în 2095. Revista regională din Pskov, №4, pp. 29-45.

⁹ Lazari S., Gribincea A. (2016) Imigrația în Uniunea Europeană: probleme și soluții. *Revista Administrarea Publică*, nr. 1, pp. 97-106.

să devină mai bogat, dar nu vor ajunge la nivelul din Japonia. În China, crește nivelulul de educație, astfel încât ne putem aștepta ca în următorii câțiva ani aproximativ 300 de milioane de oameni se vor muta în orașe. Aceasta este așteptat de Guvernul Chinei în speranță că economia națională va avansa. În Rusia, cel mai mare obstacol în calea creșterii demografică a populației va fi criză sănătății. Rusia nu este singura țară care are probleme cu creșterea speranței de viață¹⁰. Dar este o problemă gravă. Rusia se va plasa la același nivel cu țările mai puțin dezvoltate privind speranța de viață, această tendință a fost observată în ultimii 15 ani. Într-un timp destul de scurt, în țările în cu economie inferioară celei din Rusiei, speranța la viață o va depăși pe cea din Rusia. Există un alt punct negativ – indicele creării de noi cunoștințe, determinată de numărul de brevete, mărci eliberate.

Tabelul 2

Clasarea țărilor după numărul de brevete, 2012

Nr.	Țara	Cereri brevete	Nr.	Țara	Cereri brevete
1	China	526412	14	Hong Kong	13493
2	SUA	503582	15	Singapore	9794
3	Japonia	342610	19	Israel	6886
4	Coreea de Sud	178924	23	Ucraina	5253
5	Germania	59444	44	România	1463
6	India	42291	64	Germania	398
7	Rusia	41414	69	Bulgaria	283
8	Canada	35111	78	Lituania	183
9	Australia	25526	85	Letonia	108
10	Brazilia	22686	86	Moldova	108

Sursa: World Intellectual Property Organization. World Intellectual Property Indicators 2012. <http://gtmarket.ru/ratings/rating-countries-patents/info>.

Dacă contorizăm toate brevetele care au fost emise inventatori și oameni de știință ruși, se va observa o diferență neplăcută. Numărul de brevete acordate în Rusia, este aproape egal cu numărul de brevete emise de statul Alabama, a cărei populație este de 40 de ori mai mică¹¹.

În India, trebuie să parvină un moment în care populația aptă de muncă va depăși creșterea populației. Vor crește economiile, investițiile și creșterea bunăstării populației. Dar, în India, există o problemă de educație, milioane de oameni nu au fost niciodată la școală, dar au ajuns la vârsta matură, aptă de muncă. Dacă vom face o comparație, atunci India a rămas în urmă de China în lupta împotriva analfabetismului cu 50 de ani. În acest sens, creșterea populației nu va ajuta India, în cazul în care problema nu este rezolvată cu educația. Întrucât este capabil Occidentul de a depăși criza demografică.

Demografia globalizării, difuzarea celui mai scump model de comportament al consumatorilor, fără îndoială, întărește polarizarea socio-economică a populației. Părinții săraci reproduc copiii potențial săraci, care rămân așa de-a lungul vieții lor. Polarizarea lumii moderne conține cea mai crudă contradicție dintre un grup restrâns de oameni care au ocazia să folosească toate progresele tehnologice ale civilizației și restul omenirii, o treime din care trăiesc în condiții "degradante ale demnității umane". Situația în care 70% din averea totală a planetei aparține 120 de mii de locuitori nu poate fi recunoscută ca fiind normală și naturală. În același timp, parte psihologică a problemei este importantă. Datorită faptului că realizările țărilor avansate din punct de vedere tehnologic sunt introduse în restul lumii, sărăcia tradițională, care, dacă amintim pe marele cunoscător al Estului, *Saint Exupery*, a fost experimentată de majoritatea populației ca un anumit stat organic, a devenit acum recunoscută de oameni ca o defecțiune profundă și periferică de a fi.

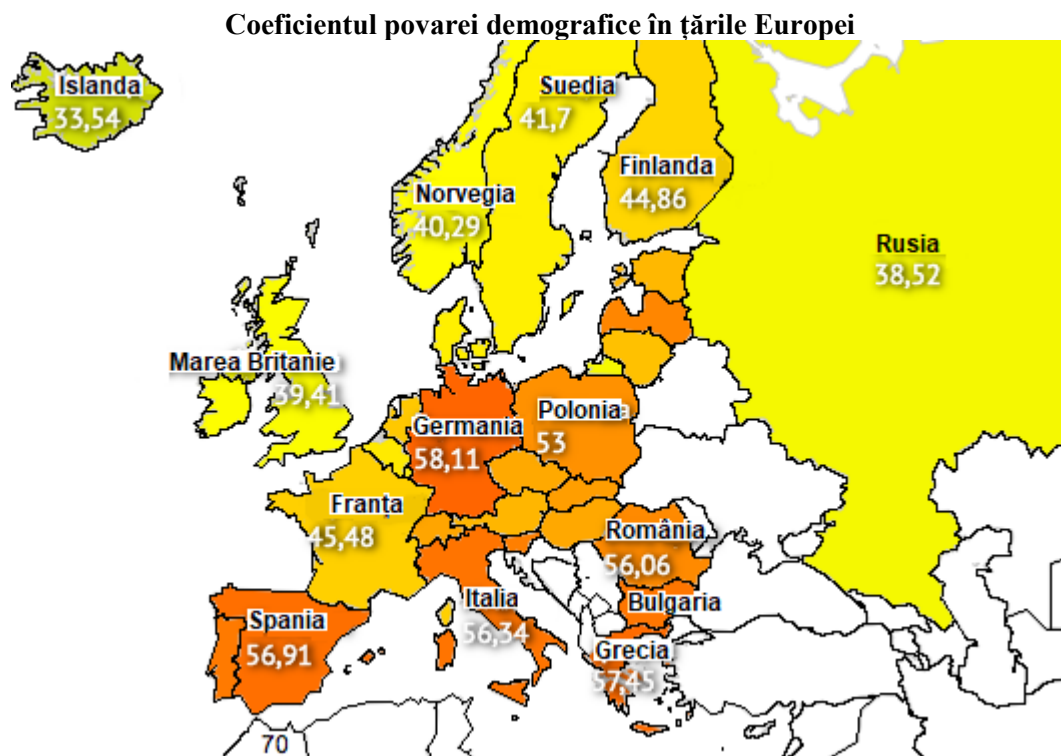
În acest sens, este curios să amintim discuțiile care au avut loc în cercurile oficiale spaniole din epoca lui Franco și Portugalia din epoca lui Salazar cu privire la problema turismului. Suporterii dezvoltării acestei industrii au vorbit despre dividendele sale evidente economice; adversarii ei au susținut că un stil de viață străin va veni în țară cu ea, ceea ce ar duce la erodarea completă a regimurilor de guvernământ. Deci, în esență, ce sa întâmplat. Într-adevăr, populația din Spania și Portugalia, lipsită de acces la resursele informaționale mondiale, nu a (suficient) înțeles nivelul lor de sărăcie. Cu cât aces-

¹⁰ List of Countries by Projected GDP per capita 2017. <http://statisticstimes.com/economy/gdp-capita-ranking-2017.php>.

¹¹ Gribinca A., Golovataia L., Brovca Gh. (2014) Economie mondială, migrația și securitatea economică. Chișinău: IRIM, 306 p.

te țări au devenit mai deschise, cu atât propria lor populație a început să observe erorile propriei strategii de dezvoltare a "solului". De aici presiunea asupra regimurilor politice, care le-a forțat să se liberalizeze.

Fig. 1

Sursa: Cojocaru V., Gribincea A. Migrația – o problemă majoră pentru membrii Uniunii Europene și țările învecinate. Revista Economica, nr.4 (98), 2016, pp.33-44 și Criza demografică UE. Numărul populației din țările Baltice se va diminua cu o treime. <http://www.rubaltic.ru/article/ekonomika-i-biznes/18052015-demografia/>

În general, esența procesului de polarizare a populației este cel mai bine exprimată prin formula inventată de jurnaliștii indieni. În ceea ce privește țara lor, ei remarcă faptul că în India, 100 milioane de oameni trăiesc deja în lumea postindustrială, 300 de milioane rămân în continuare în lumea industrială, iar restul de 600 de milioane rămân în lumea preindustrială, patriarhală și comunitară.

Reprezentarea pe termen lung în Norvegia structurile de putere ale femeilor au fost semnificativ mai mari comparativ cu acestea alte țări din Europa de Vest. Un interes deosebit prezintă țările noi care au aderat recent la Uniunea Europeană și au experiență de eliberare din sistemul totalitar - Spania, Portugalia, Ungaria. Astfel, înainte de aderarea la Uniunea Europeană, Spania, Portugalia sa remarcat printr-o slabă reprezentare a femeilor în parlament. După intrare, s-a observat treptat o creștere constantă. Ungaria, dimpotrivă, în partea socialistă datorită cotelor, a avut o rată destul de ridicată de reprezentare a femeilor în legislatura. Dar după anularea lor și trecerea la model de alegeri libere a existat o scădere bruscă a numărului global. Tendința care explică situația din toate aceste țări cu reprezentarea femeilor în parlamente este procesul lent prin schimbarea stereotipurilor sociale asociate participării femeilor la politică. Acolo, unde se desfășoară în mod deliberat activități pentru a introduce valori democratice europene în conștiința publică, există un proces gradual de înlocuire al fostelor valori și practici legate de avansarea femeilor la putere.

Dacă vă uitați la țările postcomuniste – Croația, Lituania, Polonia, acestea manifestă tendințe similare cu Europa Occidentală – după perioada revoluțiilor de catifea și trecerea la alegeri libere, există o scădere a numărului de femei în organele reprezentative, prin urmare, datorită eforturilor sistemice semnificative, există un jaf și apoi există o conservare cantitativă la nivelul de 10% -14%, cu toate acestea în Polonia starea este mai bună (arată mai mult de 26% comparativ ca Anglia).

Eforturile întreprinse de comunitatea mondială de a atenua gravitatea problemei, în timp ce în mod clar, se observă că nu sunt suficiente. Mai mult decât atât, o parte a populației care se află pe pragul procesului general de globalizare nu poate decât să simtă propria ei slăbiciune și lipsire, ceea ce va

contribui la creșterea mișcărilor radicaliste fundamentale. Problema fundamentalismului islamic, lumea sa confruntat deja.

Deci, globalizarea demografică nu este deloc un proces nou: deja în lumea antică și în Evul Mediu masele enorme de oameni s-au mutat liber de la o țară la alta. Pentru viețile lor, poezii și filosofii anti-chității au avut timp să servească împărați diferiți (de exemplu, liderul grec Alkiviaad a schimbat de mai multe ori o țară în alta și de fiecare dată a reușit să război pe partea patriei "noi" împotriva patriei "vechiului"). Landsknechts și troubaduri notorii, de asemenea, s-au mutat liber în Europa de Vest medievală până când au fost escortate în străinătate. S-a considerat norma să se nască într-o țară, să se învețe în al treilea rând, să se căsătorească în al treilea rând, să se mute cu familia la al patrulea, apoi să se mute la a cincea, să lupte pe partea ei împotriva celui de-al patrulea, apoi să plece pentru al șaselea, să o servească cu credincioșie și vârsta înaintată, mergi pe a șaptea să trăiești în vârstă.

Va fi capabil Occident să facă față crizei demografice? Populația din Japonia este în declin constant și rapid, valorile vechi sunt date trecutului. Acest lucru înseamnă că un număr mare de femei din Japonia nu vor avea copii¹². Pentru o populație în curs de îmbătrânire aceasta va deveni o problemă, pentru că fără copii, nu vor avea pe cinesă se sprijine.

Concluzii. Relevanța studiului denotă o problemă științifică importantă pentru noul mileniu poate fi numită o înțelegere socio-filosofică a dinamicii unei contradicții care afectează în mod semnificativ caracterul etapei actuale de dezvoltare a țării noastre, a cărui esență este dezvăluită în detaliu. Numărul populației este în declin accelerat în Europa, în Franța se nasc mai puțini copii, în comparație cu două secole premergătoare. Acest lucru este valabil nu numai în Franța, ci și pentru mulți state din UE. În cazul în care populația va diminua, aceasta nu înseamnă că societatea va prospera. Dacă timpul orelor de lucru, care revin unui om, se vor reduce în Europa, populația în țările cu economie dezvoltată vor cheltui mai mult timp pentru agrement și recreere, vor petrece mult timp la aer liber, va crește nivelul de sănătate (asociat cu o creștere a timpului pentru vacanțe și odihna în zilele de sărbători). Societatea singură poate aprecia avantajele lor în domeniul sănătății, însă societatea care îmbătrânește, și anume SUA, Europa, Canada trebuie să beneficieze neapărat de resursele umane. Oamenii va trebui să lucreze mai mult. Fiecare societate are o „fereastră” temporară – oamenii cheltuiesc mai puțin decât castiga. Acest moment ar trebui să fie utilizat în beneficiul societății și a națiunii. Creșterea explozivă în domeniul educației și sănătății, care a avut loc 1900-2017, a crescut veniturile populației, contribuind și va contribui la creșterea economică în viitor. Va exista în secolul XXI o altă creștere de cinci ori a veniturilor populației. Nu este cert faptul. Pot exista diferiți factori, care nu sunt luați în calcul (calamități naturale, schimbarea climei etc.) pot surveni și alți factori privind revoluția în domeniul energiei, deoarece există o tendință care duce la dilema alegerii între combustibil pentru clasa de mijloc și hrana pentru cei săraci (ex: rapiță versus culturi agricole pentru alimentația umană). Viitorul este dificil de prezis, dar putem spera cu precauție.

References

1. Bircă Iu., Lazari S., Gribincea A. (2014) Convergența migrației la exigențele Uniunii Europene. *Revista Economie și sociologie*, nr. 1, p.84-91, (B).
2. Cojocaru V., Gribincea A. (2016) Migrația – o problemă majoră pentru membrii Uniunii Europene și țările învecinate. *Revista Economica*, nr.4 (98), pp. 33-44.
3. Criza demografică UE. Numărul populației din țările Baltice se va diminua cu o treime. <http://www.rubaltic.ru/article/ekonomika-i-biznes/18052015-demografia/>
4. Cum se va schimba populația Europei după 40 de ani. <https://kapital.kz/world/40360/kak-izmenitsya-naselenie-evropy-cherez-40-let.html>.
5. Gribincea A., Bădărău E., NegruțăA. (2008) Procesele migraționiste ca fenomen din spațiul economic european. *Analele ULIM*, vol.7, Seria Economie, Chișinău: ULIM, 354 p. (48-61).
6. Gribincea A., Golovataia L., Brovca Gh. (2014) Economie mondială, migrația și securitatea economică. Chișinău: IRIM, 306 p.
7. Lazari S., Gribincea A. (2016) Imigrația în Uniunea Europeană: probleme și soluții. *Revista Administrarea Publică*, nr. 1, pp. 97-106.

¹² Gribincea A., Bădărău E., NegruțăA. (2008) Procesele migraționiste ca fenomen din spațiul economic european. *Analele ULIM*, vol.7, Seria Economie, Chișinău: ULIM, 354 p. (48-61).

8. Lazari S., Gribincea A. (2015) Migrația economică și efectele sale. În: Revista *Studii Economice*. An. 9, nr.2, p. 44-52.
9. List of Countries by Projected GDP per capita 2017. <http://statisticstimes.com/economy/gdp-capita-ranking-2017.php>.
10. Manacov A.G., Suvorcov P.E. (2016) Previziunea dinamicii populației și povara demografică în țările Europei Occidentale până în 2095. Revista regională din Pskov, №4, pp. 29-45.
11. PIB-ul țărilor lumii. <http://visasam.ru/emigration/vybor/vvp-stran-mira.html>.
12. Schimbarea populației Europei după 40 de ani. <http://www.vestifinance.ru/articles/57250>.
13. World Intellectual Property Organization. World Intellectual Property Indicators 2012. <http://gtmarket.ru/ratings/rating-countries-patents/info>.